

Til nr. 5.

Efter de gældende regler kan indskud på etableringskonto ikke hæves før etableringsfristens udløb. Der kan dog gives tilladelse til at hæve indskuddene i utide mod efterbeskatning. Forslaget går ud på at afskaffe kravet om dispensation, således at etableringskontoinnskud altid kan hæves mod efterbeskatning. Der er tale om en liberalisering af adgangen til i utide at hæve midlerne fra etableringskonti. Efter fast praksis har man tilladt frigivelse i utide mod efterbeskatning, hvis kontohaveren ikke har foretaget indskud i de sidste 3 år. Af administrative forenklingssyn skal der ikke gælde en sådan frist mellem sidste indskudsår og hæveåret. Efterbeskatningens størrelse gør det urentabelt at spekulere i hurtige indskud og hævninger, hvorfor den liberale hæveadgang ikke belaster administrationen af ordningen.

Til nr. 6.

Ved lov nr. 256 af 22. maj 1986 blev etableringskontolovens § 9, stk. 3, ændret. Beskatningen sker herefter med summen af satsen for almindelig indkomstskat efter personskattelovens § 6 (22 pct.) og med satsene for de kommunale og amtskommunale indkomstskatter og kirkelige afgifter (ca. 29 pct.) for fradragåret.

Formålet med bestemmelsen er i forbindelse med forslaget om at liberalisere hæveadgangen at sikre, at efterbeskatningen sker med samme procent som den, hvormed indskuddet er fradraget, også i de tilfælde, hvor (en del af) indskuddet er fradraget ved opgørelsen af den beregningsmæssige personlige indkomst som følge af overgangsreglen i personskattelovens § 24. Lovændringen har virkning for indskud, der foretages fra og med fremsættelsesdagen.

Til nr. 7.

Der er tale om en konsekvensændring.

Til nr. 8.

I tilfælde af midlertidigt skattepligtsophør gives der i dispensationspraksis tilladelse til, at efterbeskatning udsættes i indtil 3 år. Bestemmelsen foreslås objektiveret med den begrænsning, at skattepligten nu skal indtræde inden 2 år efter ophøret. Herved svarer reglen til den foreslåede ændring af investeringsfondslovens § 10, stk. 3, jf. lovforslagets § 3, nr. 6. Det er reelt en udsættelse med efterbeskatningen, der finder sted i de tilfælde, hvor kontohaveren ikke bliver fuldt skattepligtig efter kildeskattelovens § 1 inden 2 års fristens udløb. På grund af det særlige 5 pct.-tillæg ved efterbeskatning er det økonomisk ufordelagtigt at udsætte efterbeskatningen unødigt, hvilket vil motivere kontohavere, der antager, at skat-

tepligtsophøret vil vare længere, til straks at få foretaget efterbeskatningen.

Til nr. 9.

Ikke-hævede indskud kan tillades opretholdt, selv om virksomheden afhændes eller ophører, hvis den skattepligtige inden 1 år på ny etablerer sig. Bestemmelsen foreslås objektiveret, således at ikke-hævede indskud kan opretholdes på de oprindelige vilkår, hvis kontohaveren inden 1 år efter afhændelsen eller ophøret på ny etablerer selvstændig virksomhed. Efter hidtidig praksis meddeltes der altid dispensation.

Til nr. 10.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 6.

Til § 3

Til nr. 1.

Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 1-2. Reglerne for, hvornår arbejdskravet anses for opfyldt, fremgår af cirkulære nr. 166 af 29. oktober 1984 om investeringsfonds.

Til nr. 2.

Bestemmelsen giver mulighed for at dispensere fra kravet om personlig arbejdsindsats og gælder alene for henlæggelser foretaget før 17. maj 1983.

Kravet om personlig arbejdsindsats i driften af virksomheden blev indført i 1983. Dispensationsmuligheden fra arbejdskravet blev indført i 1984. Den foreslåede ændring medfører, at dispensationsmuligheden falder bort med udløbet af 1990. Henlæggelserne skal efter forslaget anvendes inden udgangen af indkomståret 1990 for at undgå efterbeskatning. I 1990 vil 6-års fristen for anvendelse af investeringsfonds alligevel være udløbet. Dette gælder dog ikke skattepligtige, der har foretaget henlæggelser før 1983 og ikke senere har foretaget henlæggelser. For disse gælder, at dispensationsbestemmelsen vil bortfalde med udgangen af 1990.

Til nr. 3-4.

Henlæggelser til investeringsfonds kan kun efter tilladelse hæves mod efterbeskatning før anvendelsesfristens udløb.

Den foreslåede ændring medfører en liberalisering af bestemmelsen, idet henlæggelser uden tilladelse kan hæves i utide mod efterbeskatning, d.v.s. førend 6-års fristen efter § 6, stk. 2, udløber. På grund af størrelsen af efterbeskatningen vil den liberale hæveadgang ikke belaste det administrative system i pengeinstitutter og hos skattevæsen ved flere hævninger før